

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Dér, hvor man kan forestille sig en særlig direkte sammenhæng mellem virksomhedens og en persons økonomi, er vel i hovedaktionærtilfældene.

Om hovedaktionærbeskatning er der ikke, som jeg har noteret det i forhandlingerne i efteråret, heller ikke i forhold til det forslag, regeringen fremsatte lige før nytår, den store forskel i holdning. Derfor forstår jeg slet ikke fru Bente Junckers betragtninger om, at det skulle være erhvervsskadeligt. Vi mener faktisk, at det er et forslag, som er overordentlig erhvervsgavnligt i den forstand, at det forhindrer skattespekulanter i at have nogen tilskyndelse til at hive en masse penge ud af virksomhederne ved disse løbende likvidationer for at nøjes med en endelig beskatning på 38 pct. Jeg tror faktisk, at det er udtryk for, at nogen har sammenblandet deres helt kontante privatøkonomiske interesser med deres virksomheds- og beskæftigelsesinteresser her i landet, og at sammenhængen er den omvendte. Det beder jeg om at man overvejer lidt nøjere, før man kaster sig over dette forslag og siger, det er helt umuligt. Jeg mener, at det er meget vigtigt for den almindelige følelse af, at vi lever i en retsstat, at man ikke ved nogle få enkle kneb kan ændre sin personbeskatning fra 68 til 38 pct. eller sin kapitalafkastbeskatning fra måske 56 til 38 pct. Det er det, der ligger i den nuværende tilstand.

Så mener jeg faktisk, at det kunne være nyttigt under udvalgsarbejdet at få kigget lidt nærmere på disse sammenligninger, som fru Bente Juncker ønskede sig med andre lande, fordi det er helt afgørende, hvad forholdet er mellem person- og virksomhedsbeskatningen i de lande, man drager frem til sammenligning. Den tyske selskabsskatteprocent ligger væsentlig højere end den danske nu, og den skal oven i købet forhøjes.

Elisabeth Arnold (RV):

Der er ingen tvivl om, at det er et væsentligt problem, Socialdemokratiet har taget fat på ved at fremsætte dette forslag. Jeg vil ikke, som hr. Jens Thoft sagde før, være så skamløs at sige, at der slet ikke er noget problem i disse manglende beskatninger, men jeg må nok sige, at jeg synes, at det, der er lagt frem her, er meget kompliceret og meget bureaukratisk.

Der er heller ingen tvivl om, at slutresultatet af forslaget vil løse problemet med, at man faktisk får nogle store gevinster ud til beskatning, og at man i teorien og på papiret stadig bibeholder treårsreglen, men i praksis bliver treårsreglen udhulet, fordi man aldrig ved, hvornår man er inde under den eller ej, fordi man laver den bundgrænse. I praksis bliver det sådan, at hver eneste af de 90 pct. af de aktieejere, som ikke skal ind under beskatningen, hvert år vil blive præsenteret for opgørelser, som vil være fuldstændig uigennemskuelige for den enkelte aktiejer.

Jeg ville sådan håbe, at man kunne finde en enklere og en mere spiselig måde at foretage denne beskatning på. Jeg kan ikke se, at Socialdemokratiets forslag kan anvendes, som det er.

Jeg synes, at vi skal gå meget ind i det i udvalget og diskutere, om vi kan gøre det på en anden måde. Den åbning vil jeg gerne være med til at give, men jeg synes ikke, at det forslag, der ligger her, er brugeligt. Jeg synes, at der er utrolig mange uafklarede punkter.

Et af problemerne er, at vi faktisk har en glimrende enkeltregel, nemlig treårsreglen, som har betydet et stort løft for aktieinvesteringerne i Danmark. Jeg vil da gerne spørge nogle af dem, der har været med meget længe: Hvad var der før treårsreglen? Hvorfor indførte man den, og hvordan var beskatningsreglerne før den tid? Det kunne måske give os nogle pejlemærker på, hvad det er, vi skal undgå at indføre for at slippe for at få nogle bivirkninger. Der har været en grund til, at man indførte treårsreglen, nemlig at man syntes, at danskerne investerede for lidt i erhvervslivet. Det vil jeg gerne have belyst under udvalgsarbejdet. Det er altid problematisk, når man skal erstatte en enkelt regel, som naturligvis kan omgås, med en kompliceret regel, men den komplicerede regel kan også omgås. Det er nævnt af adskillige ordførere her i dag, at de nuværende hovedaktionærregler kan omgås, bare man er nogle stykker, der slår sig sammen om at ordne tingene og så likvidere med tre års mellemrum.

Vi har tidligere diskuteret at flytte procent-satsen for hovedaktionærbegrebet. Vi har også tidligere sagt, at det vil vi da gerne kigge på. Så er der i hvert fald flere, der skal være enige om at lave en kompliceret omgåelse og udnytte et system. Det betyder altså, at der skal et lidt større organisationstalant til at få det klaret. Der